

Israël in Bijbelse profetie

Bron: https://www.wayoflife.org/reports/israel_in_bible_prophecy.html, 24-8-2022

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)¹
Vertaling en voetnoten door M.V.

De verbazingwekkende profetieën van de Bijbel vormen het bewijs van zijn Goddelijke inspiratie. Ze zijn duidelijk en gedetailleerd en onfeilbaar.

Dit in tegenstelling tot buitenbijbelse profetieën, die meestal vaag en onnauwkeurig zijn.

Denk aan de Sibylle profetes in de vierde eeuw. Toen Maxentius deze raadpleegde voordat hij Constantijn ontmoette in de strijd aan de oevers van de Tiber, kreeg hij te horen: **“Op die dag zal de vijand van Rome omkomen”**. Deze profetie is zo vaag dat ze van toepassing zou zijn op wie dan ook die gewonnen heeft!

De profetieën van Nostradamus waren ‘cryptisch’ en ‘obsuur’. Overweeg de volgende profetie die Hitler zou moeten beschrijven: **“Beesten die woest zijn van de honger zullen over rivieren zwemen: Het grootste deel van de regio zal tegen de Hister zijn. De grote zal ervoor zorgen dat hij in een ijzeren kooi wordt gesleept, wanneer het Duitse kind niets zal waarnemen”** (eeuwen #2, kwatrijn #24). Dit is zo vaag dat het zinloos is.

Denk aan astrologie. De voorspellingen zijn meestal erg vaag, zoals: “Sommige vrienden kunnen het gevoel hebben dat je ze hebt genegeerd”. En wanneer de astrologische voorspellingen nauwkeuriger zijn, zijn ze meestal verkeerd. Twee beroemde astrologen in Groot-Brittannië voorspelden dat Hitler de Tweede Wereldoorlog niet zou beginnen. Edward Lyndoe zei: **“De nazi’s die Groot-Brittannië aanvallen? Laat me niet lachen! Geen teken in mijn kaarten”** (25 juni 1939).

Neem Jean Dixon. Ze profeteerde dat de Derde Wereldoorlog in 1958 zou beginnen en dat er in 1967 een remedie voor kanker zou worden gevonden.

Neem Edgar Cayce. Hij profeteerde dat China in 1968 tot het christendom zou worden bekeerd en dat Armageddon in 1999 zou plaatsvinden.

Bijbelse profetie daarentegen is duidelijk en gedetailleerd, en het heeft nooit gefaald. De profetieën over de eerste komst van Christus 2000 jaar geleden beschreven bijvoorbeeld details als de exacte tijd van Zijn komst, de exacte plaats van Zijn geboorte, de wonderen die Hij deed, het doorboren van Zijn handen en voeten aan het kruis, de woorden die Hij sprak vanaf het kruis, de soldaten die gokten voor Zijn kleding, en Zijn begrafenis in het graf van een rijke man.

De profetieën over Israël zijn even precies.

Aan het begin van Israëls bestaan als natie, voordat ze het Beloofde Land binnenging, profeteerde Mozes haar volledige geschiedenis. God waarschuwde dat als Israël zich van Zijn Wet zou afkeren, Hij haar zou oordelen.

“JaHWeH zal geven dat u door uw vijanden verslagen wordt; over één weg zult u tegen hen uittrekken, maar over zeven wegen zult u voor hem wegluchten. U zult een schrikbeeld worden voor alle koninkrijken van de aarde. 26 Uw dode lichaam zal voedsel zijn voor alle vogels in de lucht en voor de dieren op de aarde, en niemand zal ze schrik aanjagen. 27 JaHWeH zal u treffen met zweren van Egypte, met gezwellen, met uitslag en schurft waarvan u niet genezen kunt worden. 28 JaHWeH zal u treffen met krankzinnigheid, met blindheid en met verwaasdheid van hart. 29 U zult op de

¹ In het Oude Testament heb ik (M.V.) de Godsnaam in alle Schriftaanhalingen hersteld. Inderdaad, in de grondtekst van het Oude Testament staat voor “HEERE” (hoofdletters) het Tetragrammaton (Gr. *tetra* = vier. Afbeelding : יהוה = JHWH, te lezen van rechts naar links). Het bestaat dus uit vier tekens en is Gods oudtestamentische Verbondsnaam. In het Nederlands komt de transcriptie overeen met JHWH. De vocale uitspraak ervan werd niet overgeleverd. De moeilijkheid is dat het oude Hebreeuws geen klinkers kent: die werden er gewoon bij onthouden, en in latere tijden is de verbondsnaam in onbruik geraakt. Het tetragram wordt gereconstrueerd als JaHWeH of JeHoVaH.

middag rondtasten, zoals een blinde rondtast in het donker. U zult uw wegen niet voorspoedig maken. U zult alle dagen alleen maar onderdrukt en beroofd worden, en er zal geen verlosser zijn. 30 Met een vrouw zult u in ondertrouw gaan, maar een andere man zal met haar slapen; een huis zult u bouwen, maar er niet in wonen; een wijngaard zult u planten, maar de vrucht ervan niet eten. 31 Uw rund zal voor uw ogen geslacht worden, maar u zult er niet van eten; uw ezel zal van voor uw ogen weggeroofd worden en niet naar u terugkeren; uw kleinvee zal aan uw vijanden gegeven worden, en er zal geen verlosser voor u zijn. 32 Uw zonen en uw dochters zullen aan een ander volk gegeven worden; uw ogen moeten het aanzien en zullen de hele dag naar hen smachten; maar u zult niet bij machte zijn iets te doen”. (Deuteronomium 28:25-32).

“JaHWeH zal u en de koning die u over uzelf aangesteld hebt, naar een volk brengen dat u zelf niet kende, en ook uw vaders niet. Daar zult u andere goden dienen, hout en steen. 37 U zult een verschrikking, een spreekwoord en een voorwerp van spot zijn onder al de volken waar JaHWeH u naartoe voeren zal” (Deuteronomium 28:36-37).

“En het zal gebeuren, zoals JaHWeH Zich over u verblijdde om u goed te doen en u talrijk te maken, dat JaHWeH Zich zo over u zal verblijden om u om te brengen en weg te vagen. U zult weggerukt worden uit het land waar u naartoe gaat om het in bezit te nemen. 64 JaHWeH zal u verspreiden onder al de volken, van het ene einde van de aarde tot aan het andere einde van de aarde. Daar zult u andere goden dienen, die u noch uw vaders gekend hebben, hout en steen. 65 Daarbij zult u onder die volken niet tot rust komen en uw voetzool zal geen rustplaats hebben, want JaHWeH zal u daar een bevend hart, kwijnende ogen en een treurende ziel geven. 66 Uw leven zal voor u aan een zijden draad hangen; u zult nacht en dag beangst zijn en uw leven niet zeker zijn. 67 's Morgens zult u zeggen: Was het maar avond! En 's avonds zult u zeggen: Was het maar morgen! vanwege de angst die uw hart bevangen heeft en vanwege het schouwspel dat uw ogen zien” (Deuteronomium 28:63-67).

“Het zal gebeuren, wanneer al deze dingen, de zegen en de vervloeking die ik u voorgehouden heb, over u komen, dat u het weer ter harte zult nemen onder alle volken waarheen JaHWeH, uw God, u verdreven heeft. 2 En u zult zich bekeren tot JaHWeH, uw God, en Zijn stem gehoorzaam zijn, u en uw kinderen, met heel uw hart en met heel uw ziel, overeenkomstig alles wat ik u heden gebied. 3 Dan zal JaHWeH, uw God, een omkeer brengen in uw gevangenschap en Zich over u ontfermen. Hij zal u weer bijeenbrengen uit al de volken waarheen JaHWeH, uw God, u verspreid had. 4 Al bevonden uw verdrevenen zich aan het einde van de hemel, toch zal JaHWeH, uw God, u vandaar bijeenbrengen en u vandaar weghalen. 5 En JaHWeH, uw God, zal u naar het land brengen dat uw vaders in bezit hadden, en u zult het weer in bezit nemen; en Hij zal u goeddoen en u talrijker maken dan uw vaders. 6 JaHWeH, uw God, zal uw hart en het hart van uw nageslacht besnijden, om JaHWeH, uw God, lief te hebben met heel uw hart en met heel uw ziel, zodat u leven zult” (Deuteronomium 30:1-6).

Deze profetie werd geschreven rond 1450 voor Christus, wat ongeveer 1.500 jaar was vóór de verwoesting van Israël door Rome en haar verspreiding onder de naties.

De profetie beschrijft de nederlaag van Israël door toedoen van buitenlandse mogendheden, haar verdrijving van het land, haar verstrooiing naar de uiteinden van de aarde, haar problemen en vervolging en haar terugkeer.

1. Verwoestijning van het land

Mozes zei dat Israël een woestijn zou worden. De regen zou “stuifzand en stof” zijn (Deuteronomium 28:23-24), en het land zou “zwavel en zout, een brandplek” worden (Deuteronomium 29:23).

Toen Israël in de 15e eeuw voor Christus het land binnenging, was het vruchtbaar als een tuin, en God gaf het land de vroege en late regens. God beschreef het als een land “dat overvloedig van melk en honing”, wat spreekt van een goed bewaterd land vol vee en bloeiende planten (Deuteronomium 31:20).

Vanwege Israëls zonde en afgoderij stopte God de regens. Gewassen kunnen in de meeste delen van Israël alleen worden geteeld door irrigatie. 80% van het land is aride [dor] of semi-aride.

2. Verstrooiing en vervolging

Mozes profeteerde dat Israël zou “weggerukt worden uit het land” en de Heer zou hen “verspreiden onder al de volken, van het ene einde van de aarde tot aan het andere einde van de aarde”, en daar zouden zij “onder die volken niet tot rust komen en uw voetzool zal geen rustplaats hebben, want JaHWeH zal u daar een bevend hart, kwijnende ogen en een treurende ziel geven” (Deuteronomium 28:63-67).

De profetie begon vervuld te worden met de vernietiging van Israëls Eerste Tempel en haar 70-jarige ballingschap naar Babylon in 586 voor Christus, maar dat was nog maar het begin. Mozes zei dat de Profetie van Deuteronomium “in later tijd” (“in the latter days”; KJV) vervuld zou worden (Deuteronomium 31:29), die pas bij de eerste komst van Christus begon.

In 70 na Christus werd de Tweede Tempel van Israël verwoest door Romeinse legers en in 135 na Christus werd Jeruzalem met de grond gelijk gemaakt nadat Rome de Bar Kokhba-opstand had verslagen. Een heidense stad werd gebouwd op de ruïnes van Jeruzalem en een heidense tempel gewijd aan Jupiter werd gebouwd op de Tempelberg. Keizer Hadrianus veranderde Judea's naam in Syria Palestina².

Massa's Joden werden afgeslacht en de meesten van de rest werden gevangen genomen of vluchtten naar andere delen van de wereld.

Rome was trots op haar verwoesting van Israël en herdacht het.

In 85 na Christus werd de Boog van Titus in Rome gebouwd om Titus' verwoesting van de Joodse tempel te vieren. Een bas-reliëf in de boog toont de buit van de tempel die in een overwinningssprocessie na de val van Jeruzalem werd gedragen. Duidelijk te zien zijn de kandelaar en de zilveren trompetten. Zie de Titusboog: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Tempel-vs-archeologie.pdf> en <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Tempelberg-geschiedenis.pdf>.

Dit 1900 jaar oude monument staat als een stille getuige van de nauwkeurigheid van bijbelse profetieën, zoals de vernietiging die erop is afgebeeld ongeveer een halve eeuw eerder door de Heer Jezus Christus werd geprofeteerd.

“En toen Hij dichtbij kwam en de stad zag, weende Hij over haar. 42 Hij zei: Och, dat u ook nog op deze uw dag zou onderkennen wat tot uw vrede dient! Nu echter is het verborgen voor uw ogen. 43 Want er zullen dagen over u komen dat uw vijanden een wal rondom u zullen opwerpen, u zullen omsingelen en u van alle kanten in het nauw zullen brengen. 44 En zij zullen u met de grond gelijk maken en uw kinderen in u verpletteren. Ook zullen zij in u geen steen op de andere steen laten, omdat u het tijdstip waarop er naar u omgezien werd, niet hebt onderkend” (Lukas 19:41-44).

Dit is precies wat er gebeurde met Jeruzalem in 70 na Christus toen de legers van Titus de stad vijf maanden lang belegerden en vervolgens vernietigden.

Rome herdacht ook de vernietiging van Israël door munten te slaan met de woorden “Judea Capta” (“Judea is gevangen”). Zie plaatje op volgende pagina.

De munten werden 25 jaar lang geslagen onder het bewind van Vespasianus en zijn zonen Titus en Domitianus. Geslagen in brons, zilver en goud zijn er 48 soorten bekend. Geen enkele andere Romeinse overwinning werd gevierd met zo'n groot aantal munten.

Sommige van de munten stellen Israël voor als een vrouwelijke gevangene die onder een palmboom zit met haar handen achter zich gebonden. De munten zijn getuigenissen van de vervulling van Bijbelse profetieën.

“Uw mannen zullen door het zwaard vallen en uw helden in de strijd. 26 Haar poorten zullen treuren en rouwen. Als alles haar ontnomen is, zal zij neerzitten op de aarde” (Jesaja 3:25-26).

Gedurende 1.900 jaar is Israël verstrooid en ze is vervolgd waar ze ook ronddwaalde, precies zoals de oude profetie voorspelde.

² Zie http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Palestina_Palestijnen.pdf ; <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/hadrianus.pdf> ; <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Filistijnen.pdf>

Vespasiane sesterce, geslagen in 71 om de overwinning op de Joden te vieren.

Op de achterkant staat: IVDEA CAPTA “Judea veroverd”.

De zittende vrouw beeldt het verslagen Judea af, en de palmboom staat voor overwinnend Rome

<https://nl.wikipedia.org/wiki/Vespasianus>

https://en.wikipedia.org/wiki/Judaea_Capta_coinage

Ze is gehaat door de Romeinen, de Grieken, de moslims, de rooms-katholieke kerk, de Byzantijnen, de orthodoxe kerk, de Spanjaarden (de Joden werden in 1492 uit Spanje verdreven), de Venetianen (Joden werden gedwongen in het getto te wonen), de Engelsen (Joden werden in 1290 uit Engeland verdreven), de Russen (Joden werden in de jaren 1880 uit Rusland verdreven), de Duitsers, en vele anderen. En antisemitisme neemt vandaag weer toe.

De holocaust van de Tweede Wereldoorlog was een andere vervulling van de oude profetie in Deuteronomium 28. Het holocaustmuseum in Jeruzalem getuigt van het bittere verdriet dat Israël ervoer door toedoen van de Duitsers. In zijn “Endlösung” probeerde Hitler de Joden van de aardbodem te vernietigen en 6 miljoen van hen werden vermoord.

Toch bleef Israël een apart volk gedurende de lange eeuwen van haar verstrooiing. In 1754 schreef bisschop Thomas Newton over de Joden:

“Hun bewaring is eigenlijk een van de meest illustere daden van Goddelijke Voorzienigheid. Ze zijn verspreid over alle naties, maar niet verward met een van hen. ... Ze kunnen hun stamboom voortbrengen vanaf het begin van de wereld. ... Na oorlogen, bloedbaden en vervolgingen bestaan ze nog steeds; ze zijn nog steeds vrij talrijk. Wat anders dan een bovennatuurlijke kracht had hen op zo’n manier kunnen bewaren als geen enkele andere natie op aarde bewaard is gebleven?” (*Dissertatie over de profetieën*, VIII, sectie 2).

In 1910 schreef Walter Scott:

“De eens zo machtige monarchieën van Egypte, Assyrië, Babylon, Perzië, Griekenland en Rome zijn opgestaan, opgebloeid en gevallen, zonder blijvende resultaten achter te laten. Maar de Joden, wiens betrouwbare geschiedenis verder teruggaat dan een van die oude koninkrijken, zijn vandaag bij ons. In fysionomie en nationale kenmerken is de Jood onveranderd in een geschiedenis van bijna vierduizend jaar. ... De Joden als volk kunnen niet vernietigd worden. God is hun hoeder en bewaarder, zelfs onder Zijn bestuursoordeel zoals ze nu zijn. De Joden, zonder huis, zonder land, zonder regering, zonder hoofd, zijn toch een volk dat zich in nationaal geloof, gevoel en hoop onderscheidt van de heidenen, zoals in de dagen van David en Salomo” (Walter Scott, *At Hand, Or, Things Which Must Soonly Come to Happen*, 1910).

3. De terugkeer naar het land

De oude bijbelse profetie beschreef niet alleen de verspreiding en problemen van Israël, het voorspelde ook dat Israël terug zou worden gebracht naar haar land, zoals we zagen in Deuteronomium 30.

Veel andere Bijbelse profetieën beschrijven de terugkeer van Israël.

Bijbelgelovigen wisten dat Israël hersteld zou worden omdat de profetieën dat vereisten. In 1910, bijvoorbeeld, toen het Ottomaanse Rijk nog steeds over het land Israël regeerde en er slechts enkele Joden woonden, schreef Walter Scott:

“De restauratie van het Hebreeuwse Gemeenebest is de eerste en onmisbare noodzaak voor het arrangement van de situatie om te voldoen aan de vereisten van het profetische ordelijke systeem dat in het Woord in kaart is gebracht. De hele profetische toekomst hangt af van dat primaire feit. De Jood, en niet de heiden, is het centrum van Gods regering van de aarde; vandaar dat alles vorm en kleur krijgt bij de nederzetting Juda in haar land. Dit zal de grote politieke gebeurtenis van de eeuwen zijn, en een die universele aandacht zal trekken. ... wanneer en door wie dan ook de terugkeer van Juda wordt bewerkstelligd, zal het resultaat zijn dat de hele politieke regering van de wereld verandert. ... **Het herstel van Israël in Palestina is de eerste en fundamentele noodzaak die door profetie wordt geëist**” (Walter Scott, *At Hand, Or, Things Which Must Come to Happen*, 1910).

Wat Walter Scott en andere bijbelgelovigen lang voor ogen hadden vanwege hun geloof in bijbelprofetie, gebeurde in 1948. Israël werd niet alleen hersteld in het Heilige Land, maar ze kondigde ook de oprichting van een moderne staat aan.

4. Herstel in twee fasen

De terugkeer van Israël wordt beschreven in de verbazingwekkende profetie van Ezechiël 37.

“De hand van JaHWeH was op mij, en JaHWeH bracht mij in de geest naar buiten en zette mij neer, midden in een vallei. Die lag vol beenderen. 2 Hij deed mij er aan alle kanten omheen gaan. En zie, er lagen er zeer veel op de grond van de vallei, en zie, ze waren zeer dor. 3 Hij zei tegen mij: Mensenkind, zullen deze beenderen tot leven komen? En ik zei: Heere JaHWeH, Ú weet het! 4 Toen zei Hij tegen mij: Profeteer tegen deze beenderen en zeg tegen hen: Dorre beenderen, hoor het woord van JaHWeH. 5 Zo zegt de Heere JaHWeH tegen deze beenderen: Zie, Ik ga geest in u brengen en u zult tot leven komen. 6 Ik zal pezen op u leggen, vlees op u doen komen, een huid over u heen trekken, en geest in u geven, zodat u tot leven komt. Dan zult u weten dat Ik JaHWeH ben. 7 Toen profeteerde ik zoals mij geboden was, en er ontstond een geluid zodra ik profeteerde, en zie, een gedruis! De beenderen kwamen bij elkaar, elk been bij het bijbehorende been. 8 En ik zag, en zie, er kwamen pezen op, er kwam vlees op en Hij trok er een huid overheen, **maar er was geen geest in hen**. 9 Hij zei tegen mij: Profeteer tegen de geest, profeteer, mensenkind! Zeg tegen de geest: Zo zegt de Heere JaHWeH: Geest, kom uit de vier windstreken en blaas in deze gedoden, zodat zij tot leven komen. 10 Ik profeteerde zoals Hij mij geboden had. Toen kwam de geest in hen en zij kwamen tot leven. Zij gingen op hun voeten staan, een zeer, zeer groot leger. 11 Toen zei Hij tegen mij: Mensenkind, deze beenderen zijn heel het huis van Israël. Zie, ze zeggen: Onze beenderen zijn verdord en onze hoop is vergaan, wij zijn afgesneden! 12 Profeteer daarom, en zeg tegen hen: Zo zegt de Heere JaHWeH: Zie, Ik zal uw graven openen en Ik zal u uit uw graven doen oprijzen, Mijn volk, en Ik zal u brengen in het land van Israël. 13 Dan zult u weten dat Ik JaHWeH ben, als Ik uw graven open en als Ik u uit uw graven doe oprijzen, Mijn volk. 14 Ik zal Mijn Geest in u geven, u zult tot leven komen en Ik zal u in uw land zetten. Dan zult u weten dat Ik, JaHWeH, dit gesproken en gedaan heb, spreekt JaHWeH” (Ezechiël 37:1-14).

Hier wordt Israël beschreven als een vallei van droge beenderen. Vers 11 geeft de interpretatie: “deze beenderen zijn heel het huis van Israël”. Droge beenderen duiden goed op de toestand van Israël in de afgelopen 2000 jaar. Ze was verstrooid tot aan de uiteinden van de aarde en het leek erop dat ze dood was en afgedaan had.

Ezechiël wordt verteld dat Israël in twee fasen tot leven zal worden gebracht en hersteld. Eerst zal ze worden teruggebracht naar het land, maar in een geestelijk dode toestand. Vers 8 zegt dat de dode beenderen werden opgewekt, maar “er was geen geest in hen”. Daarna zal ze een geestelijke opwekking ervaren. Dit zal gebeuren tijdens de Grote Verdrukking vlak voor de wederkomst van Christus.

Het eerste deel van Ezechiëls profetie is waar Israël vandaag staat. Om middernacht op 14 mei 1948 werd de nieuwe staat Israël aangekondigd. De officiële verklaring zei:

“We verkondigen hierbij de oprichting van de Joodse staat in Palestina, die Medinath Yisrael (de staat Israël) zal worden genoemd. ... De staat Israël zal openstaan voor de immigratie van Joden uit alle landen van hun verspreiding ... Onze oproep gaat uit naar het Joodse volk over de hele wereld om zich aan onze kant te scharen in de taak van immigratie en ontwikkeling en om ons bij te staan in de grote strijd voor de vervulling van de droom van generaties voor de verlossing van Israël. Met vertrouwen in de Almachtige God zetten we onze hand op deze Verklaring, tijdens deze Zitting van de Voorlopige Staatsraad, op de bodem van het Vaderland, in de stad Tel Aviv, op deze sabbat-avond, de vijfde van Iyar, 5708, de veertiende mei 1948”.

Elf minuten later kondigde de Amerikaanse president Harry Truman, een baptist die geloofde dat bijbelse profetieën in vervulling gingen, zijn erkenning van Israël aan.

De Joden vierden feest over de hele wereld. Dankdiensten werden overal in synagogen gehouden.

In Rome paradeerden de Joden onder de Boog van Titus, die de verwoesting van Jeruzalem in 70 na Christus herdenkt. Ze zeiden: “We zijn terug uit de dood!” Ze marcheerden onder de Boog door in de tegenovergestelde richting van die welke in de oudheid werd gebruikt voor triomfmarsen naar Rome. Zij gaven dus aan dat, hoewel Rome hen 1.900 jaar geleden uit hun land en in ballingschap had gemarcheerd, ze nu marcheren uit gevangenschap en terug naar hun land.

Dit was een zeer dramatische vervulling van Ezechiël 37. Het oude Romeinse Rijk met al zijn glorie is verdwenen, maar Israël blijft.

Onmiddellijk werd de nieuwe Joodse staat ondergedompeld in de Onafhankelijkheidsoorlog toen de Joden gedwongen werden zich te verdedigen tegen grote, goed bevoorraade Arabische legers. De Arabische Liga bestond uit Egypte, Jordanië, Syrië, Libanon en Irak. Groot-Brittannië had er alles aan gedaan om de Arabieren te bewapenen en de Joden te ontwapenen. De vijanden van Israël vielen niet alleen van buiten het land aan; ze waren al verschanst in het land toen de gevechten begonnen.

Israël won de Onafhankelijkheidsoorlog tegen alle verwachtingen in, maar dat was nog maar het begin van haar strijd.

In 1956 werd de **Suezoorlog** uitgevochten om Egypte te dwingen de toegang van Israëls schepen via het Suezkanaal te verlenen.

Dan was er de **Zesdaagse Oorlog** in 1967 tegen de coalitie van Egypte, Jordanië, Syrië en Irak, waarbij Saoedi-Arabië, Soedan, Tunesië, Marokko en Algerije troepen en wapens bijdroegen.

De Zesdaagse Oorlog werd gevolgd door de **Uitputtingsoorlog van Egypte tegen Israël van 1968-70**.

Dan was er de **Jom Kipoeroorlog** van 1973, toen Israël op haar heiligste dag, Jom Kippoer of de Grote Verzoendag, werd aangevallen door Egypte vanuit het zuiden en Syrië vanuit het noorden. Deze twee moslimlanden werden in een ondersteunende rol vergezeld door Libanon, Irak, Koeweit, Jordanië, Saoedi-Arabië, Algerije, Tunesië, Libië, Soedan, Oeganda, Cuba, Marokko en Pakistan. De Sovjet-Unie leverde vliegtuigen, tanks en bewapening van alle soorten, waaronder duizenden raketten gericht op de Israëlische luchtmacht. Israël werd overrompeld en massaal overvleugeld, maar ze sloeg de moslimlegers terug.

Deze grote oorlogen tegen Israël zijn slechts het topje van de ijsberg. Er is voortdurend militair conflict geweest met moslimgroepen zoals de Palestijnse Autoriteit, de Palestijnse Bevrijdingsorganisatie, Hamas, Hezbollah en de Islamitische Jihad.

Het is dus in het licht van grote tegenstand dat Israël terug is in het land, en haar voortdurende aanwezigheid daar is een constant wonder geweest.

Maar Israël is geestelijk blind en dood, precies zoals Ezechiël profeteerde.

“En ik zag, en zie, er kwamen pezen op, er kwam vlees op en Hij trok er een huid overheen, MAAR ER WAS GEEN GEEST IN HEN” (Ezechiël 37:8).

De tekenen zijn maar al te duidelijk.

Israëls geestelijke blindheid komt tot uiting in haar koppige afwijzing van de Messias. De Joodse gids op onze eerste reis naar Israël illustreert de angstaanjagende spirituele toestand van de overgrote meerderheid van de Joden vandaag. Toen we met hem probeerden te praten over Jezus de Messias, weigerde hij te luisteren en eindigde het gesprek met de uitspraak: “Dat is uw mening”.

Israëls geestelijke blindheid is duidelijk zichtbaar in Israëls overdreven trots. Voor het grootste deel verheerlijkt Israël God niet, zelfs niet voor het wonder van haar herstel en het winnen van haar moderne oorlogen. Terwijl ze een paar kruimels van dankzegging en erkenning aan God gooit voor deze grote wonderen, gaat het grootste deel van de eer meestal naar haar leiders, militaire helden en technologie. Niets is veranderd sinds Gideons tijd, toen God de overgrote meerderheid van Israëls leger moest wegnemen en slechts 300 vechtende mannen moest achterlaten, zodat ze zichzelf niet zou verheerlijken voor de overwinning.

De geestelijke dood en blindheid van Israël is duidelijk in die zin dat een groot percentage van de Joden vandaag de dag “seculier” is, wat betekent dat ze weinig of niets geven om de Oudtestamentische Geschriften. Ze volgen een paar religieuze tradities en rituelen, maar hun hart is ver van God verwijderd. Ze praten over God, maar ze gehoorzamen Hem niet.

De meeste oprichters en meest prominente leiders van de moderne staat Israël zijn seculiere Joden. Theodor Herzl, vader van de zionistische beweging, verklaarde in zijn dagboek dat hij een ‘agnost’ was. Hij werd niet gemotiveerd door religie, maar door nationalisme.

Bij de proclamatie van Israëls nieuwe staat in 1948 werd er geen melding gemaakt van God omdat velen weigerden zo’n verklaring te ondertekenen. Aaron Zisling van de Arbeiderspartij zei: “Ik kan geen document ondertekenen dat op enigerlei wijze verwijst naar een God in wie ik niet geloof” (Golda Meir, *Mijn leven*, p. 223).

David ben Goerion, de eerste premier van Israël, had een visie van “een nieuw type Jood, geëmancipeerd [vrijgemaakt] van religie” (Motti Friedman, *The Making of the State*, The Jewish Agency for Israel, juli 1998). Hij ging slechts één keer in al zijn jaren in Israël een synagoge binnen (*Rabbi Shlomo Goren: Torah Sage and General*, p. 32).

Golda Meir zei: “Ik was helemaal niet vroom” (*Mijn leven*, p. 104). Haar autobiografie geeft God geen eer voor het herstel van Israël en geen geloof dat Gods beloften aan Israël vervuld zullen worden. Haar “visie op onze toekomst” was slechts dat Israël “een bloeiende democratie blijft en een samenleving die rust op sociale rechtvaardigheid en gelijkheid” (*My Life*, p. 460).

Moshe Dayan gaf God geen eer in zijn autobiografie *Moshe Dayan: Story of My Life*. Zijn visie op Israël was puur seculier en humanistisch. “Maar onze belangrijkste plicht is om te voldoen aan de visie van onszelf, om een pioniersstaat te vormen, een creatieve samenleving die bloeit van de vruchten van haar eigen arbeid, een moedige staat die bereid is om tot de dood te vechten om zichzelf te verdedigen, een volk van ideeën en idealen dat ernaar streeft hun nationale en historische doel te bereiken – de heropleving van de Joodse natie in zijn thuisland” (*Moshe Dayan: Verhaal van mijn leven*, 1976, p. 621).

Benjamin Netanyahu zegt dat Bijbelprofetie ons niet vertelt wat we voor de toekomst kunnen verwachten (*A Place Among the Nations*, 1993, p. 372). Voor Israëls militaire overwinningen geeft hij glorie aan het leger in plaats van aan God (pp. 274, 371, 397). Hij schrijft de moderne opkomst van de Joodse staat toe aan “een menselijke geest die keer op keer weigert te bezwijken voor de verschrikkingen van de geschiedenis” (p. 401).

Israëls geestelijke dood is duidelijk in die zin dat zij de rabbijnse traditie heeft verheven tot een autoriteit boven Gods Woord. Zelfs de ultraorthodoxen zijn niet beter dan de farizeeën van weleer. Ze bidden, maar hun gebeden zijn opzichtige rituelen. Ze vergroten nog steeds hun fylacterieën [gebedsriemen bv.] zoals in de dagen van Jezus. “Al hun werken doen zij om door de mensen gezien te worden, want zij maken hun gebedsriemen breed en de kwastjes aan hun kleren groot” (Mattheüs 23:5). Ze houden zich aan de spijswetten (koosjer), maar ze gaan veel verder dan wat de Bijbel gebiedt. De Bijbel zegt bijvoorbeeld “U mag een bokje niet koken in de melk van zijn moeder” (Deuteronomium 14:21). De Joodse traditie voegt hieraan toe door te concluderen dat het verkeerd is om vlees te mengen met een zuivelproduct zoals kaas. Gods Wet vereist dit niet. Het is de menselijke

traditie die aan Gods heilige Wet is toegevoegd. Net zoals in Jezus' tijd: "Blinde leiders, die de mug uitzift maar de kameel doorslikt" (Mattheüs 23:24).

De geestelijke blindheid van Israël is duidelijk op het gebied van archeologie. Joodse archeologen behoren tot de felste vijanden van de Bijbel. Adam Zertal, die Jozua's altaar op de berg Ebal heeft opgegraven, vertelde Steve Rudd dat "de meest anti-Bijbelse krachten in de archeologie de professoren aan de verschillende universiteiten in Israël zijn" ("Joshua's Altar", www.bible.ca/archeology/bible-archeology-altar-of-joshua.htm).

Ondanks haar blindheid – ja, door haar blindheid – vervult Israël bijbelse profetieën. Ze is terug in het land, maar ze heeft geen geestelijk leven.

Verder bereidt Israël zich voor op de bouw van de Derde Tempel, die in de Schrift wordt geprofeet. Het Tempelinstituut, opgericht in 1986, heeft als doel alle artikelen te maken die nodig zijn voor de exploitatie van de tempel. Ze hebben de tafel van de toonbroden, het gouden wierookaltaar, het wasbekken, de zilveren trompetten, de Davidische harpen, de priesterlijke kledingstukken, de hogepriesterkleding, waaronder de kroon van goud en de borstplaat met de 12 kostbare juwelen, gebouwd. Ze hebben een grote menora gebouwd van \$ 2 miljoen aan goud. Het ligt aan de overkant van de Tempelberg, wachtend op de Derde Tempel, als stille getuige van de Goddelijke inspiratie van de Bijbel. De Bijbel zegt dat deze tempel zal worden bezet door de Antichrist (Mattheüs 24:15; 2 Thessalonicenzen 2:4).

De opwekking van Israël, de vervulling van de tweede helft van de profetie van Ezechiël 37, zal plaatsvinden tijdens de Grote Verdrukking na de Opname van heiligen uit het kerkelijk tijdperk, wanneer Israël zich zal bekeren van haar rebellie en zich tot Jezus als de Christus zal wenden.

Conclusie

1. In tegenstelling tot heidense profetieën zijn Bijbelse profetieën duidelijk en gedetailleerd en onfeilbaar.
2. De grote profetie in Deuteronomium 28 beschreef Israëls hele 3.500-jarige geschiedenis voordat ze zelfs het land Kanaän binnenging. Er staat dat ze ongehoorzaam zou zijn aan Gods Woord en uit het land zou worden verdreven en verspreid zou worden onder de naties waar ze voortdurend problemen zou hebben. Er staat dat haar vruchtbare land een woestijn zou worden. Er staat dat ze uiteindelijk naar het land zou terugkeren en hersteld zou worden naar de plaats van Gods zegen, maar haar terugkeer zou in twee fasen plaatsvinden: eerst in ongeloof, dan in geestelijke opwekking.

Elk deel van deze oude profetie is vervuld, behalve de laatste opwekking.

Dat een natie wordt vernietigd door een wereldrijk, zoals Israël door Rome, en dat het kleine overblijfsel onder de naties wordt verspreid en 1900 jaar lang wordt vervolgd, en dan terugkeert naar haar land, het herstelt en weer een natie wordt, ook al is het omringd door vijanden - is een machtig wonder voor degenen die ogen hebben om te zien!

Frederik de Grote, atheïstische koning van Pruisen, vroeg een van zijn bedienaars: "Kunt u mij één enkel onweerlegbaar bewijs van God geven? De bedenaar antwoordde: "Ja, majesteit, de Joden".

Bijbels geloof is geen blind religieus geloof. Het is gebaseerd op "veel onmiskenbare bewijzen" (Handelingen 1:3).

Lees over profetie ook:

- Rubriek over Israël: <http://www.verhoevenmarc.be/#Israel>
- Rubriek Profetie: <http://www.verhoevenmarc.be/#Profetie>
- Rubriek Messiaanse profetieën: <http://www.verhoevenmarc.be/#messiaans>